

Iubirea împărătească

Elena Armenescu

Prolog

1

Când tainic s-a deschis în întuneric
Atotvăzătorul, imensul ochi himeric
Pleoapa -Universul, s-a mișcat cu greu
A Unului UNUL Veșnic Dumnezeu

2

Acesta a fost primul gând- o constatare
Și-a fost de-ajuns să înceapă să vuiască tare
Să se zvârcolească în Sine instantaneu
Mulțimi de gânduri, ca înr-Unul Dumnezeu!

3

-Dar nu sunt singur! Lângă Mine a înmugurit
O Energie asemănătoare și infinitul a hăuit
El Mi-este Fiu ce-a izvorât din Mine-stea
3Iubire! Iar gândul -ca un Duh,îl străbătea!

4

Și dintr-o dată, fulminantă,o iluminare
Le arată căSUNT TREI în fără dezbinare
PUTERE; INTELIGENȚĂ și IUBIRE
Dintru început TREIME în fără despărțire!

5

Cu Inteligență, PUTEREA , Tatăl Dumnezeu
Se învâluie în Iubire, și creează mereu
Și de atunci croiesc proiecte și programe
Matrițe, tipare primordiale, genoame.

6

Ce atâția bolovani fierbinți ori prea reci?
Să potrivim unul să fie al Tău pe veci,
Prea Iubit Fiul Meu, să fieleagăn, legământ
și această stea- să se numească și Pământ

7

Și a început s-o împodobească cu Lumină
Să poată să se vadă frumusețea-I deplină!
Și rând pe rând Domnul cu migală a făcut

Apele, viețuitoarele, cum a zis la început.

Creatorul (către Terra):

8

-Te-am dăruit Fiului Meu spre bucurie
Dorind ca alta în univers să nu mai fie
Ca tine, atâta de frumoasă, dar acum
Iată-Mă îndrăgostit, pe același drum.

9

El- Fiul, Duhulși cu Mine suntem UNUL
Nu te lua după câte urlă taifunul
SUNT în așteptare ca să-ți simt sărutul
Tu-l știi, doar ți-am trimis aseară vântul!

10

Stihii din toate părțile, din Nemărginit
Aflau de marea dragoste ce s-a ivit
Veneau și răscoleau cu puterile lor Pământul
Crezând că-I pot strica Domnului așezământul.

11

Țâșneu vulcani, munții se prăvăleau în mare
Marea dezlănțuită rupea zăgazuri în disperare
Pietre colțuroase, arzând se prăvăleau în văi
Fierbeau oceanele, se răcoreau apoi cu ploi

12

Alteori, se potopeau din cer foc șipucioasă
Toată întinderea, mai mult decât vezi, era arsă
Gemeauprelung și munții, se așezau mai bine
Prin faliile mari sau mici, despicate de genune.

13

Deodată glas de Tunet din ceruri a tunat
Iar marea îngrozită îndată s-a astâmpărat
Ordine! a poruncit, limită a pus Stăpânul lor
Peste tot ce clădise cu dragoste, cu dor.

14

Apele dulci și-au descoperit în fine calea
Ocolind munți și dealuri, urmându-le valea
Alteori tainic, pe sub pământ unduind
Spre Marea cea mare, neobosit vălurind.

15

Aveau în ele sămâța mișcării, a regăsirii
Și totodată cea de răsfirare, a risipirii
Și cât ar vrea Cel Rău să se împotrivescă
Nu poate strâmba Legea Lui, dumnezeiască.

16

Cu varga în Sfântă Mâna dreaptă a Sa
Avea de acum doar semn să dea
Și tot ce închipuia, tot ce gândea
Sub ochii Săi magnifici se întrupa!

17

Pădure, vale, râu și orice vietate
Se întrupau sub Verbul Său cu toate
Cer poleit cu stele, pașnic strălucea
Peste întreagă, această vie avuție a Sa.

18

Și peste această fremătare-VIAȚĂ
Peste acest mister învăluit în ceață
Născute din visare și profund iubit
Dragul -din sfânt Izvor a izvodit.

19

El străbătea pustietăți și negurile întinse
Din constelații neștiute, știute, Necuprinse,
În nici o parte a infinitului, pe unde colinda
nu găsea o alta, mai frumoasă decât Ea.

20

Pași grei ca viforul, ori pași de adieri
Cutremurausau mângâiau pădurile ca ieri
El tot pleca și revenea înamorat mereu
Să-și vadă iar iubita, ca Unul Dumnezeu.

21

Ca să-L înduplece, să-I stea aproape
Ea începu foșnetul, și susurul din ape
Ca să-I robească auzul, a început Cântarea
Ce nu se mai termină, cât mișcătoare-i marea.

Terra:

22

-Ingăduie-mi, O! Domnul meu, Preasfinte
Să nu Te mai strig azi ca mai-nainte

Te-oi cere cerului prin semn sublim
Să prindă-n noi rotirea, în dans să ne rotim!

Creatorul:

23

-Neprihănită Mea eternă, tu mireasă
Fi-vei pentru dumnezeire prea aleasă
Minune ești, mireasmă și surâs, icoană
Izvor de frumuseți fără prihană.!

Terra:

24

-De ce-ai plecat stăpânul meu și Domn
De ce m-ai părăsit când păsările dorm
Mi-e dragostea văpaie și mi-e dor
Să simt iar suflul tău mistuitor.

Creatorul:

25

-Nu te neliniști, nu te întoarce, tu. -Mi esti,
Frumoasa între frumoasele împărătești
Cu arome ametoitoare încântător mă străbați
Purtate pe aripile cailor tăi înaripați!

26

Seara-n câmpie, în amurg, printre flori
Când legănându-le, trece agale duhul, uneori
Auzi cum cântă-n cor pe tot Pământul
Tot ce e viu, de s-a înnoit în cântec vântul.

Terra :

27

Oceanele și mările pulsează-n desfătare
Iar serile sunt pline de arome și răcoare
E pace în văzduh, desăvârșită armonie
Efluvii de -ncântare mă inundă: ce să fie?

28

-E dragostea! Din nou îmi dă ocol
O simt în aer, o respir, vreau să mă scol
Dar, mă cutremură neliniștea trecând
Peste nevinovată, uimirea mea arzând!

29

-Să fie Înțeleptul, dragul meu venit?
Singurătatea din juru-mi, să se fi risipit?

Ah! cum -L aștept! Din slăvile cerești
să vină cât mai iute... se aude: cine ești?

Creatorul:

30

SUNT Cel ce ESTE, aerul care-l respiri
SUNT Cel care hrănește două firi
SUNT căutatul de firea pământescă
SUNT Cel aflat în firea dumnezeiască.

31

SUNT Soare și lumină, cerb și ciută
SUNT cerul ce pământul își sărută
SUNT bucurie, sunt proaspătul izvor
Vulturi îndrăgostiți ori porumbei în zbor!

Terra:

32

-Unde prea repede, din nou ai dispărut?
Ori poate mie doar mi s-a părut
Că mă cinstești să văd iar Măreția Ta
O! Domnul meu, nu mă mai încerca...

33

Mi-e frig, e ceață, în juru-mi e tăcere
Nu mișcă nici un ram. Apropiere
vreau. Suflul Tău cald doresc pe sân
Alintă-mă copilărește, cu Tine să rămân!

Creatorul:

34

-Așteaptă-mă! Nu te înspăimânta
Așteaptă-mă! Mai vreau îmbrățișarea ta
și-am să-ți aduc din cer mândră cunună
de stele aurite, cu aurul din altă Lună!

Terra:

35

-Mi-e jale și mi-e viscol! Întoarce-Te Iubite
Toate în jurul meu se frâng ori cad, ispite
Mă înconjur, m-asaltă, mă seacă în dureri
Mi-e dor de Tine, mă cheamă în primăveri!

36

Dar mi-e rușine, trupul meu e gol, așa
Nu pot să mă înfățișez în fața Ta
Sunt toată pentru Tine doar chemare,
Și ochii mei nu se desprind de zare!

Creatorul:

37

-Am să te înveșmânteț, iubita mea,
Ca pe cea mai aleasă, mândră stea
Cu cea mai verde mantie sub Soare
Anotimpurile fi-vor cu noi, în sărbătoare!

38

Deasupra, cer senin voi porunci să fie
Și cât pe dealuri vița va să fie vie,
Miros de roze, tuberoze și arome rare
Îți vor aminti de Domnul tău, pe orice cărare!

Terra:

39

-O! Preafrumosul chip fără de chip
În jurul meu te simt și mă preschimb
La rându-mi în Împărăteasa Ta,
O! Domnul meu, iubirea Ta veghea!

Creatorul:

40

-Ce mândru azi te-ai îmbrăcat
Cât visul luminat al aștei păduri de brad
Și cât de sfânt este mirosul de tămâie
Ce fruntea mi-o dezmiardă, mă mângâie!

41

Iată! Am ajuns, mirabilă Grădină
În tine voi planta tot ce se îmbină
Cu strălucirea ta, minune, zână
În mijloc voi face să țâșnească o fântână.

42

Ți-e trupul răzor reavăn, proaspăt afânat
Și gata să primească cu sete, neîntârziat
Sămânța dragostei în fragedă lumină
Mereu aflată-n pregătire de înmulțire lină.

Terra:

43

-Sunt gata pregătită de -nflorire
Și glasul păsărilor îți dă știre
Parcă au înnebunit de-atât amor
Trezesc în mine, înaltă vibrație de dor!

Creatorul:

44

-Îmbogățindu-te, pe mine mă îmbogățesc
Și cât va fi în univers suflu dumnezeiesc
Vei dăinui, iubita mea Ceamaifrumoasă
Giuvaer albastru, stea străluminoasă!

45

Holde vor undui pe trupul dulce
Și-n ierburile-nalte, leii au să se culce
Uitând de foame și de vânătoare
Seninul înconjurându-te-n splendoare!

Terra:

46

-O! ești atât de geneos Preasfinte
În imnuri slăvitore îmi voi aduce aminte
De toate, în zori și pe-nserat să Ți le cânt
Cât va fi lumină și viață pe Pământ!

47

Dar vreau dezmiere! Și iar mi-e dor
Știi că doar în alintul Tău mă înfășor,
cuprinde-mă cu brațul Tău puternic, tandru
să-ți simt vigoarea în aromele de leandru.

Creatorul:

48

-Ah!, mândra mea mireasă, mamă, soră
Îmi vine să te-nvăluie iar în auroră
Veșminte noi să-ți pregătesc de nuntă
Căci tot ce te conține, în tine cântă!

49

Azi amcolindat tainica pădure trează
am văzut cum mugurul dorinței durează,
Lianele îmbrățișau copacii, ca în basm
Făpturi noi se desprindeau din ele, fantasm.

50

Am străbătut apoi în zori câmpia
Și-am întâlnit acolo lanul, via
Îmi ațâțase pofta cu-a ei struguri
mi-am amintit atunci, aprinsele ruguri.

Terra:

51

Iar ai plecat... Te caut pe orbește
Nu te găsesc și simt că spaima-mi crește
Din dulce somn înrourată m-am trezit

Iubitul meu, iarăși m-ai părăsit?

Creatorul :

52

-Chemarea ta-i în așteptare cuibărită
Fără să știi că ești atât de mult iubită
Înlănțuie-mă cu brațele pe după gât
Și lasă-mă prelung să te sărut!

Terra:

53

-O ploaie-mi ești! Pe fierbințele când
Te dezlănțui, Tu Iubite, rând pe rând
În mine se deschid într-un adânc și cresc
Cântări cu totul noi, și imn împărătesc!

54

Apleacă-ți iar privirea peste plai
Și -ai să mă vezi cum sunt: gură de rai
Sunt un copac înmiresmat, un tei
Doar pentru Tine și pentru ochii tăi.

Creatorul.

55

-Te văd. Tu ești fără de seamă
Nu știu cu cine să te mai aseamăn
Tu mândră, mamă, soră, cânt
Nu ai egală-n cer, tu ești Pământ!

56

Când luminau dinspre-năuntru ochii tăi
Ce se făcuseră din mure, doar văpăi
Melos ritmic, slăvitor îmi năvălea-nauz
Că nu puteam să plec sau să refuz...

Terra:

57

-Din chiar a zilei primă, sfântă oră
Mi-e inima-cântec, scăldată-n auroră
Și în lumină aurie mă-nveșmânt
Iar seara, în pacea Ta adâncă mă cufund!

58

Întinde-ți aripile peste mine iar
Că-mi simt din nou câmpiile sub jar
Adie-mă cu dragoste și cu răcoare
Eu sunt iubita Ta, gata să-nfloare.

Creatorul:

59

-În delta fermecată am s-ajung și însetat
De tandră, unduioasă îmbrățișare, am să fac
Vijelios să te inunde și urce-n tine dorul de suit
În miraculosul, pomul vieții, veșnic înflorit

Terra:

60

-M-am tulburat când s-a apropiat
Planeta Venus, amenințând ca un păcat
Apele toate mi-au ieșit din maluri
Marea gemea a muget, înfuriată-n valuri.

Creatorul:

61

-Cum ai putut să crezi că voi lăsa
Să fie pustiiată, draga, iubita Mea
Când Eu străbat-noptări și cețuri dese
S-ajung la tine, pe covoarele-ți alese!

62

E iarba asta îmbietoare o minune sfântă
E darul meu, cerescul dar de nuntă
Și văd cum în mătasea de smarald
Se vor cuibări: odor și drag cu drag.

Terra:

63

-Iubite! ascultă seara-n concert privighetori
Stârnite blând de aștrii Tăi strălucitori
Și triluri felurite curg, -auzi cum sună
În pliscurile lor urarea: "noapte bună".

64

Și milioanele de ani trecură-n desfătare
Cum trec azi turmele sătule spre culcare.
-SUNT Tatăl Dumnezeu și pe-astă stea albastră
Face-vom chip după asemănarea noastră!

Creatorul (către Fiu):

65

Aici e locul Tău de veghe, al împlinirii
Aici e locul predestinat al mântuirii
De aici se va vesti în univers c-alungi oftatul
Aici Ești pururea Prezentul și Așteptatul!

Creatorul (către Terra):

66

-Locuitorii tăi, ademeniți spre taină și mister
Vor căuta înfocați minunile din cer
Cei înțelepți te vor vedea pe tine alintoadă
Spre Alesul tău cum din privire nu te lasă.

67

Și asemeni nouă, în alinturi, tămăduitor
Potir scânteietor, cu vin dulce, neamețitor
vor bea, Mă vor sărbători cu albi crini
Crescuți prinos lângă pădurea de măslini.

68

Te vei topi din nou de dor adânc
De strângere, de zbatere-n prelung
suspîn- sub boltasenină, îmbietoare
iar Armonia va triumfa rîzînd sub Soare!

69

Ai grijă! Depărtat/Apropiat și Veșnic SUNT
În veșnicie vreau cu mine să te port, Pămînt!
Eu sunt zelos și vreau ca și prin tine
s-alung din Galaxie întunecimea, cu lumine.

70

Să mă iubești cu o dragoste nemaivăzută
Și neclintită-n ea să fii, precum o stîncă
Dar, ia aminte! Gelozia adesea mă sfîșie
Și fulgere devastatoare devin atunci, o mie!

Terra:

71

-O! Domnul meu! Tu viața mea-n rotire
Printre -nmiite astre, neasemuitul mire
Te-ai tot mărit și imn de slavă aduc eu Ție
Celui mai Mărit întru întreaga Împărăție!

72

Slavă Ție! că m-ai împresurat cu Lumină
Să niciodată peste mine, nu e noapte deplină
Atunci când o parte mi-e întunecată
Cealaltă tresaltă în lumină împărată.

73

Slavă Ție! pentru Legile divine
Slavă Ție! pentru tot ce vine de la Tine
Slavă Ție! pentru putere și cărmuire

Slacă Ție! pentru întreaga Ta zidire.

Creatorul:

74

-Eu voi veni din nou, iubita mea
În puritate înveșmântează-te, în nea,
Voi sosi cu foame mare ca înfometării
Să înmulțesc iubirea în tine și în spații.

Terra:

75

-Apropie-Te Doamne, iar ca-n început
Cu dragoste arzătoare și tumult
În spațiu, înspre Soare te așteaptă
Iubita, draga Ta visând, nestrămutată.

Creatorul:

76

-Ți-e cerul azi prielnic și este plină vară
Dorința mea-I stârnită tot ca odinioară
Cu tunet vin la tine, nu te înspăimânta!
Cu osanale așteaptă-mă! OSANA!

Terra:

77

-Mi-oi face azi alai din azalee
Te-oi aștepta între dealuri, pe alee
Și tainic mă voi preface în "nu mă uita"
Ești Împăratul meu, iar eu iubita Ta!

Creatorul:

78

-Sărută-Mă cu "gura leului" o dată
Și mușcă-Mă cum "mușcă" o mușcată
Să M-amețească val parfumat de iasomie
Și seara iară dor de tine-Mi vie!

79

Tu, cu iubirea Mi-ai stârnit Puterea
Și mă ademenești mereu cu reînvierea
Minunii tale tainice, sub cerul de azur
Ești loc ales, de altar, ești gândul pur!

Terra:

80

-Eu locul, TuAltarul, Imensitate
Tu Domnul, Tu Iubitul, al meu frate
Pe veci Întâiul, Unul și Alesul
Aici mi-e semănatul și culesul.

81

Încrederea în Tine este copleșitoare
Și nicăieri, îți jur, nu este loc sub Soare
Cuib cald, prielnic vieții să-mi adun
Dragostei Tale luminoase mă supun!

82

Statornică-ți voi fi cât universul
Își va cânta și simfoniile și versul
Pajiște voi fi cu apă curgătoare
Și trandafirul tău la cingătoare!

Creatorul:

83

-Știu că spui adevărul, după alaiul care
Prietenos mă întâmpină pe orice cărare
Înmuguresc de drag pomii înmiresmând
Căci tu adormi mereu cu mine-n gând!

84

Te voi plimba în spațiu, infinit
Ținându-te aproape de Lună și de Soare
Și-ți voi așterne la picioare stele
Să călătorești în slavă printre ele!

Terra:

85

-O! Ești atât de generos Prea Sfinte
În imnuri slăvitoare îmi voi aduce aminte
Pe toate în zori și pe-nserat să Ți le cânt
Cât va fi lumină și viață pe pământ! (repetă 46)

Creatorul:

86

-Sunt vesel și sunt mulțumit
De felul cum Te-am împodobit
Maramă abia ghicită, de amurg
Ți-acoperă șagalnic rodu-n părg.

Terra:

87

-Mi-a răsărit, din dorul meu sihastru
În pântec, neștiutul soare albastu,
Mi-e o lumină azurie întreg interiorul
Vibrează unda Ta, precum fiorul!

Creatorul:

88

-Munții neclintiți întru mărirea lor
Stau strajă răsăritului cu dor
Iarpeste dealurile cu meri, pruni
Chipul luminii face iar minuni.

Terra:

89

-Slavă Ție! pentru candoare și veșnicie
Pe care o risipești cu dărnicie
Slavă Ție! pentru raza de rămas bun
A Soarelui, ce apune pe tainicul lui drum!

90

Slavă Ție Celui ce în cale -Ți foșnesc
De dragoste toți codrii și țâșnesc
Izvoarele, apele susură, se bucură
Viețuitoarele în tihnă Ți-aduc rugă!

91

Slavă Ție pentru iubirea învăluitoare
A tuturor văzutelor și nevăzutelor care
Din Izvorul minții Tale de Împărat
Au prins contur când viață ai modelat!

92

El, numai El este Iubitul, visul, viața mea
El e mult Așteptatul, în zare se zărea
Câmpiile, livezile înfloresc când vine
Albinele se-ntrec în zumzet prin grădine.

93

De atâta drag, de atâta chin
Cresc nebune tufe de rozmarin
Și de atât al dragostei noroc
Înfloresc lăstarele de busuioc.

Terra:

94

-De sărbători m-ai îmbrăcat în alb
Zvonde cântec se aude în câmpie, dalb
Cu nestematele zăpezii pe obraz
Te aștept Iubitul meu Cel veșnic treaz!

95

Acolo sus, pe piscu-nzăpezit
Spre Tine Doamne m-am dezlănțuit

Dar nu erai, erau doar mândrii zorii
Și Atotputernicia Ta-n splendorile ninsorii.

96

Te ascultam... Tăcerea Ta m-acoperea
Și auzem ce n-auzise nimenea
Un cânt sublim de dincolo de spații
O simfonie vibratorie, din Constelații.

97

-Dă vuiet viața în stăfunduri iar
În apele descătuse, în lacul clar
Se zbenguiesc toți peștii mici și mari
Simțurile-mi zboară fără de hotar.

98

-Te iubesc cu iubirea mea curată
Ofrandă mai prețioasă ca o nestemată
Te iubesc, nu ca fecioara, nu ca o femeie
Te înconjur și te pătrund ca o Idee.

99

De aceea înțeleg prea bine, știu
Că tot ce este în univers și este viu
De Sfânta Mână, dreapta Ta fost-a zidit
Și toate-Ți cer din Mână, ciugulit.

Terra (spre sine):

100

Eu am un singur drum...e drumul Său
Dar el, Iubitul, Măritul Dumnezeu
De toate rând pe rând se îngijește
Orbitele, pe rând le cercetează, le întărește

101

Spre El aleargă sufletul din mine
Spre El alerg, deși eu știu prea bine
Că doar voința Lui este poruncă
În toată armonia ce-o risipește încă

Terra:

102

-Îmbrățișează-mă! Învăluie-mi întregul
Și munții mei de vis, cu aprinere-I sărută!
Suntpe veci a Ta-nfidelitate, doar a Ta
Mă clatin uneori, în așteptare grea!

Creatorul:

103

-Ți-e răsuflarea înmiresmată, dulce
Iar gura ți-este miere, gândul duce
Unde a fost culeasă, în Valea Soarelui
Frumoasa Mea, mândria Domnului.

(variantă 103)

Ți-e răsuflarea înmiresmată, dulce
Iar gura ți-e ca mierea curată de aglice
Culeasă cu iubire, din Valea Soarelui
Frumoasa mea, iubita Domnului.

Terra:

104

-Fruntea cu mirt și aloe mi-o stropesc
Și simt cum lin mă îndumnezeiesc
La gândul că Tu, de acolo din țării
Iubitul meu, neîntârziat la mine iară vii.

105

Te iubesc ca pe un frate, ca pe un tată
Iubire pură, nemaitrăită vreodată
Slavă Ție, Osana! Împăratul meu!
Pe vecie Slavă Ție, Mărite Dumnezeu!

Creatorul:

106

-Tu trebuie să știi că sunt chemat
În depărtările întunecate, neîncetat
Dar ca chemarea ta de taină-n duh
Imnuri de slavă, ca în altarul tău n-ascult.

107

Slăvit să fii! apele zglobii îmi glăsuiesc
Slăvit să fii! îmi cântă păsările împărătesc,
Slăvit să fii! zic dobitoacele prin behăit
Slăvit să fii, Înveșnicitul, de neajuns iubit!

Terra:

108

-Dar și tăcerea e o dovadă de iubire
Tot ce mișcă-n mări, oceane, muți din fire
Tot pe tine, Întâiul, Măritul, Te slăvesc,
Atunci când marea cântă și ei se înmulțesc.

Terra: (spre sine)

109

Pe Tronul Său orbitor, Împărătesc
Din care iubirile nicicând nu isprăvesc
Acolo stă-n mărire și în unică slavă
Domnul, căruia îi sunt supusă, sclavă.

Spre Creator:

110

-Ți-s ochii mai strălucitori ca două stele
Iar eu în Tine sunt,- sunt una dintre ele
Tu din întuneric ai măiestrit lumina
Eu sunt lumină albastră, sunt pupila!

Creatorul:

111

-Prin tine vede un ochi al meu frumosul
Ție ți-aduc acum îndestulat prinosul
Și binecuvântarea mea, ca zestre
Să ți-o așezi în vastele-ți ferestre!

112

Ești plin de daruri, Tu, O! Preamărit
Dar dintre darurile minunate, Neprețuit
Esteal Vieții și al Iubirii sfinte DAR
Revarsă peste toate, Doamne, HAR! Sinaia, 20-21 iulie 2004